

Bismillahirrahmanirrahim. Elhamdülillahi Rabbil alemin. Vessalatü vesselamü ala Resulina Muhammedin habibi kalbina ve tabibi kulubina ve ala alihi ve sahbihî ecmâin. Allahümme salli ve sellim ala seyyidina Muhammedin hatemin nebiyyin ve ala cemiil ihvanehu minel nebiyyin vel mürselin. Seyyidina Adem, Seyyidina İdris, Seyyidina Nuh, Seyyidina Hud, Seyyidina Salih, Seyyidina İbrahim, Seyyidina Lut, Seyyidina İsmail, Seyyidina İshak, Seyyidina Yakup, Seyyidina Yusuf, Seyyidina Eyyub, Seyyidina Şuayb, Seyyidina Musa, Seyyidina Harun, Seyyidina Davud, Seyyidina Süleyman, Seyyidina Yunus, Seyyidina İlyas, Seyyidina Elyesa, Seyyidina Zulkifl, Seyyidina Zekeriya, Seyyidina Yahya, Seyyidina İsa aleyhimüsselam. Salaten daimeten bi devami mülkike ve ekrimhum bi cemi-i selamike ve ridvanike.

Allah Azze ve Celle'nin selamı, rahmeti, bereketi, mağfireti, hidayeti ve inayeti insallah hepimizin, bu yolu duyurmaya gayret eden aciz kulların üzerine olsun.

Bugün ilk önce İsa aleyhisselamdan insallah bahsedeceğiz. Onu bir peygamber olarak, Allah'ın bir resülü olarak, bir örnek insan olarak ve Resulullah sallallahu aleyhi ve selleme olan aşkı ve duasıyla ilgili olarak insallah inceleyeceğiz. Ondan sonra "Bir peygambere ya da peygamberlere nasıl ümmet olunur?" insallah onu konuşacağız.

İsa aleyhisselam, Meryem oğlu İsa aleyhisselam; Allah Azze ve Celle'nin "Kün" (Ol) emrinin tecessüm etmiş halidir, Kelimetullah'tır, Allahu Teala'nın bir kelimesidir. Kur'an-ı Kerim'de Allah Azze ve Celle onu anlatırken Nisa Suresi'nde şöyle buyurmuştur:

"...Meryem oğlu İsa Mesih, ancak Allah'in resûlüdür, (o) Allah'in, Meryem'e ulaştırdığı 'ol' kelimesidir ve O'ndan bir ruhtur..." (Nisa Suresi, 171)

"Ruhullah" demek; nasıl ki Cebrail aleyhisselam Hazreti Meryem validemize üflediğinde İsa aleyhisselam vücut bulduysa, İsa aleyhisselamın nefesi de değiştiği yere hayat bahsetmektedir. Sebepler perdesinin yırtıldığı, dünyada bildiğimiz kanunların aşıldığı; babasız, vasıtásız, doğrudan Allah Azze ve Celle'nin kudretinin tecelli ettiği bir mucizedir.

İsa aleyhisselama baktığımız zaman Allahu Teala'ya olan muhabbeti, itaati, teslimiyeti, ilmi ve hikmeti görüyoruz. İsa aleyhisselam hakkında Kur'an-ı Azimüşşan'da 64'ten fazla ayet vardır. Rabbimiz katındaki kıymetini bize Kur'an-ı Azimüşşan'daki bu ayetler göstermektedir. Hem beşikte çokukken konuşabilmiştir, devasız hastalıkları ve hastaları iyileştirmiştir, körlerin gözlerini iyileştirmiştir, ölüyü diriltmiştir. Böyle birtakım mucizeler sergilemiştir vebabasız olarak dünyaya gelmiştir.

Kur'an-ı Azimüşşan buyurmaktadır:

"Allah nezdinde İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona 'Ol!' dedi ve oluverdi." (Âl-i İmrân Suresi, 59)

Adem aleyhisselam topraktan yaratılmış, İsa aleyhisselam da anne rahminden ama ikisinde de aynı söz, "Ol" emri vardır. İbrahim aleyhisselama oğlu verilmek mucizesiyle müşereftir, Meryem validemize de oğlu verilmek yine mucizeyle müşereftir. Burada bildiğiniz üzere Meryem anamız "Rabbim bana bir çocuk nasıl olur? Hiçbir erkek bana dokunmamış." diye sorduğu zaman ona cevap olarak Cebrail aleyhisselamın cevabı şöyledir:

"...Öyledir, dedi, (fakat) Rabbim buyurdu ki: Bu bana kolaydır. Biz onu insanlara bir mucize ve katımızdan bir rahmet kılacağız..." (Meryem Suresi, 21)

Bu cümlede bütün İslam imanı da bulunmaktadır. Yokluktan varlık, imkansızdan imkan... Ve bu hale rağmen mucize, bizim Müslümanlığın teslimiyetinin özüne değmektedir.

İsa aleyhisselam bir peygamberdir ve Meryem Suresi'nin 19. ayetinde Cibrail aleyhisselam Meryem anamıza; "*Ben, sana tertemiz bir erkek çocuğu hediyeye etmek için Rabbimin gönderdiği bir elçiyim*" demiştir. Tertemiz bir erkek çocuk; çünkü İsa aleyhisselam ömrü boyunca, bütün tebliğ hayatı boyunca da şeytanın en ufak bir temayülünü dahi gönlüne kabul etmemiştir.

Bir insanı sevmek onu tanımakla başlar. Burada hadis kaynaklarından Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin Miraç'ta gördüğü kardeşi İsa aleyhisselamı şöyle tarif ettiğini biliyoruz:

"O orta boylu, al ile beyaz arası, sanki hamamdan yeni çıkışmış gibi taze ve parlak benizliydi. Saçları o kadar temiz ve parlaktı ki üzerine su değmese bile sanki tellerinden inci gibi su damlıyordu." (Buhari, Müslüm)

Burada sadece fiziki açıdan değil, onun içindeki safiyetin, o nurun dışa vurumunun da anlatıldığını görüyoruz Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem tarafından. Aynı zamanda dünyadan elini eteğini o kadar çekmiş bir peygamberdi ki, dünyanın kiri pası hiçbir şekilde üzerinde durmazdı.

Yine Âl-i İmrân Suresi'nin 49. ayetinde İsa aleyhisselamlı ilgili şu söz aktarılıyor:

"...Size çamurdan kuş şeklinde bir şey yaparım, ona üflerim, Allah'ın izniyle hemen kuş olverir..." (Âl-i İmrân Suresi, 49)

Bu ilginç bir mucizedir. Çamur, yani topraktan yapılmış belki degersiz görünen şey ve bu degersiz görünen şeye, sıradan görünen şeye İsa aleyhisselam nefesiyle üflüyor Allahu Teala'nın izniyle ve canlı bir varlık ortaya çıkıyor. Yani beşer gözüyle çamur, ruh gözüyle kudret. İnsan kendisini yine aynı şekilde toprağın çamurundan çıkarıp Allahu Teala'nın nuruna maruz bırakırsa ve o nur sırayet ederse, bedeni ve kalbi de adeta bir kuşa dönüşebilir ve uçabilir.

İsa aleyhisselam mucizelerinde, mesela bir ölüyü diriltirken hep "*Allah'ın izniyle*" demiştir. Bütün mucizeleri bu sözle başlamıştır. Kör gözlerini açtığında "*Allah'ın izniyle*", hastalıkları iyileştirdiğinde "*Allah'ın izniyle*" demiştir. Kendisine verilen bu yetkiye rağmen hiçbir şekilde benliğini işin içine karıştırmamıştır. "Ben yaptım, benim nefesim" dememiştir. Her şeyi sahibine, Allah Azze ve Celle'ye atfetmiştir. Bu da bizlere örnek olması gereken bir düsturdu. En küçük bir başarımızda, en ufak bir iyiliğimizde bile bunu kendimizden bilmemek, Allahu Teala'nın bize yönlendirmesini, ilhamını kabul etmek gerekir. "Ben"i aradan çıkarıp insallah her nefeste "Hu" diyebilmek...

Yine tasavvuf kaynaklarında İsa aleyhisselam iffetin, zühdün (yani dünyadan elini eteğini çekmenin) ve merhametin zirvesi olarak geçer. Hazreti Mevlana, Mesnevi'sinde İsa aleyhisselamı durmaksızın Hakka doğru ilerleyen bir aşk çağlayanı olarak tarif eder. Bütün mucizeler aslında bir mana etrafında toplanır: Merhamet. Kör gözü açıyor merhametten (ama olan gözü açıyor), aynı zamanda tasavvufi anlamda bir hakikat körlüğü olan gözü, basiret gözünün açılmasıyla gözün iyilesmesi... Dünyayı görüp de Mevla'yı görmeyen göz aslında kördür. Ölüyü diriliyor merhametten. Yine büyük veliler diyor ki: "*Asıl ölü mezardaki çürümüş ceset değildir, gaflet*

bataklığına düşmüş kalptir." İsa aleyhisselamın nefesi, gafletten ölmüş kalpleri iman ve marifet suyu ile diriltiyordu.

Burada bir kıssa da var. Bir gün Havarileriyle birlikte İsa aleyhisselam yürüken etrafa kötü kokular yayan bir köpek leşi görüyorlar. Havariler -ki o dönemin en seçkin, en sadık insanları insanı bir tepkiyle burunlarını tutuyorlar, yüzlerini ekşitiyorlar. "Bu leş gibi, ne kadar kötü bir koku, ne kadar çirkin bir görüntü" diyorlar. Tabii akıl gözü ve nefis gözüyle normal bir tepki, yanlış bir şey de değil zahiren doğru. Ancak İsa aleyhisselam Ruhullah makamından, kalbin zirvesinden bakıyor; ne burnunu tutuyor, ne yüzünü çeviriyor ve: "*Baksanızda dişleri ne kadar da beyaz ve güzel, tipki inci gibi parlıyor.*" diyor. Yani bir köpek leşinde bile övülecek bir taraf bulabiliyor Allah'ın bir resülü olarak.

Bizim de aynı şekilde bunu örnek alıp insan kardeşimizde, özellikle aynı kıbleye yöneldiğimiz mümin kardeşimizde övülecek hasletler, güzel hasletler bulabiliriz. Bizim gözlerimizin de burada kusur aramaya alışmış olmaması gerekiyor. Belki bu inci gibi dişleri görmek veya bu güzel hasletleri görmek ilk başta zor olabilir. Ama "*Mümin ari gibidir; her çiçekten bal alır, pisliğe konmaz. Münafık veya gaflet ehli sinek gibidir; sağlam dokuyu bırakır, gidip yaraya konar.*" Bizlerin de burada güzel hasletleri aramamız insallah gerekiyor. Efendimiz Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem de bizlere "*Mümin müminin aynasıdır*" buyurmuştur. Aynada leke görüyorsak da belki de o leke karşımızdakinde değil bizim bakışımızda veya bizdedir. İsa aleyhisselamın bu düsturu, uyarısı bize rahmet nazarıyla bakmayı öğretir. En nihayetinde bir ümmet, bir topluluk ancak birbirlerine rahmet nazarıyla bakarak bir arada duran insanlarla yeşerebilir, güçlenebilir.

Dünya sevgisi hususunda da İsa aleyhisselamlı ilgili yine bir kıssa var. Onu şu an anlatırsam herhalde vakit olarak çok uygun olmayacak. Ama ancak dünyaya karşı oruçlu olmak, insanı dünya aleminin üzerinde daha farklı bir yere taşıyabilir, insanın kalbini... Oruçlu olmak demek de gözü dünyaya değil Rabbine açık olan insan olmak anlamındadır. Burada kalbinin gözü tabii ki de... Veyahut kalbinin gözüne dünya ile ilgili birtakım şeyleri koymamak, Allahu Teala'nın rızasını koymak ve önemlemek. Burada Mevlana Hazretleri: "*Aşksız olma ki ölü olmayasın, aşkta öl ki diri kalasın.*" demiştir.

Yine Abdülkadir Geylani Hazretleri de İsa aleyhisselamı anlatırken güvenilirlik, teslimiyetin kemali, kalbindeki nur ve sırrındaki sır noktalarına özellikle parmak basmıştır.

Seyyidimiz:

İsa aleyhisselamdan kaldığımız yerden devam edip ondan sonra peygamberlere ümmet nasıl olmamız gerektiğini insallah anlayacağız. Yani bütün gelen peygamberlerin varisi, sonahir zaman ümmeti olarak biziz. Aklımızı başımıza alacağız, çok güzel edepli olacağız. Onların bütün mirasına insallah Allah bizi nasip etsin. Bir defa dünyaya geleceksiniz; bari onu güzel yapalım, iyi yapalım, en iyisi olalım, Allahu Teala'ya kavuşalım. İnsallah Rabbim muvaffak eder. Evet, devam edelim.

Devamı:

İsa aleyhisselam ile Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem arasında diğer peygamberlere nazaran çok özel ve yakın bir bağ vardır. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bir hadis-i şerifinde şöyle buyurmuştur:

"İnsanlar içinde Meryem oğlu İsa'ya dünyada ve ahirette en yakın olan benim. Bütün peygamberler kardeşir. Ben ve İsa ise aramızda başka bir peygamber olmadığı için birbirimize daha yakınız." (Buhari)

İsa aleyhisselamin başlıca nimetleri, sıfatları insallah şu şekildedir: "Müjdeleyici" (Beşir) sıfatı. En belirgin özelliklerinden birisi kendisinden sonra gelecek olan Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemi ismiyle müjdelemesidir. Bu ona verilmiş büyük bir nimettir ve son peygamberin, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin habercisi olma şerefine nail olmuştur. Saf Suresi'nde Rabbimiz buyurmuştur:

"...Benden sonra gelecek Ahmed adındaki peygamberi müjdeleyici olarak geldim..." (Saf Suresi, 6)

Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem, İsa aleyhisselamda zorluklara karşı sabır, sebat, azim göstermiştir. İsa aleyhisselamin yumuşak huyluluğu ve sabrı, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin "Alemlere rahmet" sıfatıyla benzerlik göstermektedir. İsa aleyhisselam da Ruhul Kudüs, yani Cibrail aleyhisselam ile özel bir ilişki içerisinde ve ondan bir destek görmüştür hayatı boyunca. Hikmet ve kitap sahibidir İsa aleyhisselam. Dünyaya rağbet etmemiştir; dünyevi makamlara, mala, mülke değer vermemesiyle, "zühd" sıfatıyla tanınmıştır. Bu, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnede zirveleşmiştir.

Ve İsa aleyhisselam inancımıza göre ahir zamanda yeryüzüne indiğinde yeni bir din getirmeyecektir; Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin, İslam'ın şeriatına tabi olacaktır. Ve bu da İsa aleyhisselamda bulunan en büyük nimetlerden birisidir. Bir peygamber olduğu halde Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin ümmetinden olma şerefine nail olacaktır. Bu, İsa aleyhisselamin duasının kabul olmasıyla ilgilidir. Ahir zaman peygamberi Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin, onun ümmetini ve üstün özelliklerini görmüştür kendisine indirilen İncil'de ve kitapta. Bu ümmetin iyiliği emredip kötülükten sakındırın, az işe çok sevap kazanan, Allah'ın rahmetine en yakın topluluk olduğunu görünce Allahu Teala'ya şöyle dua etmiştir:

"Ya Rabbi beni de o ümmetten eyle."

Allahu Teala İsa aleyhisselam yaşarken bu duayı kabul etmiştir. Bunun neticesinde İsa aleyhisselam vefat ettilmemiş, göge yükseltilmiş ve ahir zamanda Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin şeriatına, İslam şeriatına tabi bir lider olarak dünyaya gelmesi tekrar inmesi takdir edilmiştir. Ümmetten olma özelliği kendi isteğiyle, duasıyla, Allahu Teala'nın da lütfuyla gerçekleşmiş bir şeref olmuştur. İndikten sonra bir şeriat kitap getiren bir vasıfla değil, Son Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin tabi olan bir velayet makamıyla hareket edeceği rivayet edilmektedir. Kur'an'a tabi olacaktır, hükümlerini Kur'an-ı Azimüşşan ve Sünnet-i Seniyye'ye göre verecektir. İbadetini, namazını Müslümanlarla birlikte kiblemiz olan Kabe'ye dönerek kılacaktır. Elhamdülillah.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin bunu şöyle müjdelemiştir:

"Hayatım elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Meryem oğlu İsa'nın adaletli bir hakem olarak aranızda inmesi yakındır." (Buhari, Müslim)

Bu durumun hikmeti de Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin peygamberliğinin evrenselliği, büyülüüğünü ve bütünlüğünü kanıtlamaktadır. Mührü tasdik etmektedir, Hatemü'n-Nebiyyin mührünü. Ve Hristiyanlık, Yahudilik gibi önceki yolların hükmünün bittiğinin, artık ahir

zamanda da tek bir ümmet çatısı altında toplanılacağının, toplu olması gerektiğinin bize göstergesidir.

"Ümmet olmak" ile ilgili olarak da inşallah şöyle anlatalım: Kur'an-ı Azimüşşan'da 64 yerde "ümmet" kelimesi geçmektedir. Bir topluluk anlamına gelmektedir ama öyle bir topluluk ki; ortak bir inanç, ortak bir amaç ve ortak bir ahlak anlayışı etrafında toplanmış bir topluluk. Ümmet olmak sadece bir peygamberin arkasından gitmek demek değil; o peygamberin derdiyle dertlenmek, ahlaklıyla ahlaklaşmaktr, sabriyla sabırlanmak, bereketiyle bereketlenmek, rahmetiyle rahmetlenmektir.

Bakara Suresi 143. ayetinde Allah Azze ve Celle buyuruyor:

"İşte böylece sizin insanlığa şahitler olmanız, Resûl'ün de size şahit olması için sizi mutedil (dengeli) bir millet kıldı..." (Bakara Suresi, 143)

Bu dengeli; yani ne ifrat ne azlık, ne çokluk ne aşırılık ne eksiklik, bir denge. Yine Rabbimiz Azze ve Celle Âl-i İmrân Suresi 110. ayetinde:

"Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız..." (Âl-i İmrân Suresi, 110)

Burada iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak; tipki İsa aleyhisselamin da dünyayı elinin tersiyle itmesi gibi kötüüğe karşı dik durabilmek ve bir kardeşlik bedeni olmak... Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur:

"Müminler bir vücadın azaları gibidir. Birimiz acı çektiğinde diğerimiz uyuyamıysa ümmetiz demektir." (Müslim)

Burada İsa aleyhisselamin da hayatından örnek olarak, bir cüzzamıyla dokunmaktan çekinmemesi; bizim de aynı şekilde bir günah içerisinde olan bir insan kardeşimizden tıksınmeden, elinden tutup kaldırmak hidayeti için bir vesile olmaya çalışmak...

Yine bir hadis-i şerifte Ebu Davud'dan nakledilir, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz buyurmuştur:

"Ümmetim merhamete uğramış bir ümmettir. Ahirette azap görmeyecektir. Onun azabı dünyada başına gelen fitneler, depremler, masum yere öldürülmeler gibi felaketler şeklinde verilir." (Ebu Davud)

Burada Ümmet-i Muhammed gördüğümüz üzere üç özellikle tanımlanıyor: En hayırlı ümmet, mutedil (yani dengeli) olan bir ümmet ve merhamete uğramış; Allahu Teala'nın ihsanı, hoşgörüsü, rahmeti altında bir ümmet.

Ümmet olmanın sorumlulukları var. Sadece ismen, kavram olarak olan bir şey değil, aynı zamanda bu sorumlulukları omuzlarımıza taşımak demek.

İlk olarak, birinci seviyede bir sorumluluk olarak **İman**: Kalbimizde Allahu Teala'yı, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemi, Kur'an-ı Azimüşşan'ı, peygamberleri, melekleri, ahireti, kaderi kabul etmek, bunlara iman etmek. Sadece söz ile değil fiil ile, davranış ile, hareket ile.

İkinci olarak, sadece Allahu Teala'nın rızası için çalışmak; **Iħlas**. Başka hiç kimsenin gözünü, başka hiç kimsenin sözünü, övgüsünü düşünmemek. İmam Gazali demiştir ki: "Iħlas, Allah'in hakkını öğrenmiş olmaktır." Allah'ın hakkına riayet etmek.

Üçüncüsü **Amel**: İmana amel eşlik etmelidir. İman amelsiz kurudur. Kur'an-ı Azimüşşan der ki: "**İman edenler ve salih amel işleyenler...**" İman ettiler ve salih işler yaptılar. İman etmek tek başına yetmiyor, yapmak gerekiyor, amelleri gerçekleştirmek gerekiyor.

Dördüncüsü **Tebliğ**: Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur: "*Benden bir ayet bile olsa tebliğ edin.*" Yani ümmet olmak; Kur'an-ı Azimüşşan'ı okuyoruz, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin sünnetini yaşamaya çalışıyoruz, gayret ediyoruz, başkalarına da bunu tebliğ ediyoruz. Allah'ın rızası ve hakkı için ve ümmetin, insanlığın hayatı için salih ve hayırlı amellerde bulunuyoruz inşallah.

Toplumsal seviyede de yine sorumluluklar var. İlkı **Birlik ve Beraberlik**. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin sözünü tekrar hatırlatıyorum: "*Mümin müminin aynasıdır.*" Başkasının bir hatasını gördüğümüz zaman hemen yüzüne vurmadan; uygun bir yerde, uygun bir zamanda, uygun bir dille, uygun bir niyetle, salih bir kalple nasihat vermek. Amacımız kardeşimizin düzelmESİdir, bir insanın düzelmESİdir, hidayete ermesidir. Onu belki hidayet için vesile olmaktadır. O kişinin incinmesi veya bir itiraza girmesi değildir.

İkincisi **Adalet ve Merhamet**. Yine Âl-i İmrân Suresi 159. ayetinde Peygamberimiz şöyle tanımlanmıştır:

"Allah'ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davranışın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydin, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah'tan bağışlama dile. İş konusunda onlarla müşavere et..." (Âl-i İmrân Suresi, 159)

Merhameti olmayan bir Müslüman, Müslümanlığın sadece kabuğuna sahip olan bir kişidir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur: "*Merhamet edenlere Rahman da merhamet eder.*" Ve Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem merhamet, rahmet peygamberidir.

Üçüncüsü **Şahitlik Görevi**. "...*Sizin insanlığa şahitler olmanız için...*" buyurmuştur Rabbimiz Azze ve Celle Kur'an-ı Azimüşşan'da. Yani bir insanın gözünde Allah'ın nimetinin ve öğretisinin şahitliğini yapmak. Bir Müslüman bütün davranışlarıyla, sözüyle, nefesiyle, her hareketiyle, yürüyüşüyle, oturuşıyla, kalkışıyla, işiyle bu şahitliği vermelidir. Tertemiz bir ayna gibi Allahu Teala'nın sıfatlarını güzel bir şekilde yansıtmalıdır.

Peygambere ümmet olmak nasıl olur? Bizim Peygamberimiz Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem olduğu gibi Isa aleyhisselam, Musa aleyhisselam, İbrahim aleyhisselam ve diğer Allah resulleriyle de bağımız var. Biz Ümmet-i Muhammed olarak inanıyoruz tüm peygamberlere. Her birini sevip her birine hürmet ediyoruz. Burada ilk şart, peygambere ümmet olma şartı olarak **Sahih İnsan Olmak**. Isa aleyhisselam havarilerine şöyle demiştir: "*Eğer inanmış iseniz...*" Yani ilk şart yine burada iman; sahih, gerçek bir iman, kalbi tam olan, kalbe tam oturmuş bir iman. Allah'ın haklığını, Allah'ın hikmetini, Allahu Teala'nın adlini ve rahmetini kabul etmek. Bunu kabul ettikten sonra da artık her ayetin adeta bir mühür olması, her sahih hadisin bir rehber olması, sünnetin de bir ışık ve nur olması...

İkinci şart **Teslimiyete Ulaşmak**. İslam kelimesinin adı biliyorsunuz "teslim olmak" kökünden. Yani kendini, kalbini, malını, canını, her bir zerresini Rabbine, sahibine, Allahu Teala'ya teslim

etmek. Bunun bilincinde olmak. Abdülkadir Geylani Hazretleri şu mübarek sözleri söylemiştir: "*Rızaya ulaşan kimse, Hak ile daimi sohbet halindedir. Çünkü rıza teslimiyettir. Teslimiyet tevekkilidür. Tevekkil muvafakattır ve gaybda mahvtır (yani gaybda yok olmaktadır).*" Ne demektir bu? Yani kalbimizi Rabbimiz Allah Azze ve Celle'ye teslim ettiğimiz zaman artık dünyadaki acıların, birtakım korkuların bizi tutmaması; bütün olayları, başımıza gelenleri, bütün hadiseleri Allahu Teala'nın bir hikmeti olarak, onun tarafından bize bahsedilen bir hikmet olarak görmek.

Üçüncü şart **Peygamberin Sünnetini Yaşamak**. Ümmet olmak peygamberin sözünü, davranışını -yani Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bizim için- ahlakını yaşamak demek. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur: "*Size iki şey bırakıyorum. O iki şeye sımsıkı sarıldığınız müddetçe asla dalalete düşmeyeceksiniz: Allahu Teala'nın Kitabı (Kur'an-ı Azimüşşan) ve benim Sünnetim.*" Bunu okuyacağız, öğreneceğiz inşallah, yaşayıp başkalarına da öğrenmeleri için gayret edeceğiz.

Dördüncü şart da **Halkça Şahitlik Vermek**. Yine Kur'an-ı Azimüşşan'da "*Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz...*" ayetine, bu söze itafen; *ortaya çıkartılmış*, özellikle burada dikkatimizi çekiyor. Demek ki görünür olan -yani gizli kalan değil- ortaya çıkartılmış, görünür olan bir ümmet. Yani insanlar arasında şahitlik veren bir ümmet. Mesela bir Müslüman işçi; içinde doğruluk, hakkaniyet ve güvenilirlik göstermeli. Bir Müslüman tüccar; alışverişte başkasını aldatmamalı. Bir Müslüman öğretmen; fen ve ahlakla talebelerini eğitiyor. Bir Müslüman doktor; yine başkasının sağlığını kendi sağlığı gibi önemser. Bir Müslüman avukat; hakkı korumak için çalışır, batila karşı durur. Bunlar insanlar arasında şahitlik demektir.

Ümmet olmak neticede de o ümmetteki bireylerin kalbine bir huzur getirir. Allahu Teala, tüm işler Allahu Teala'nın kontrolündeyse niye kaygılanıyorum? Niye korkayım? Kur'an-ı Azimüşşan'da Allah Azze ve Celle buyurmuştur:

"...Kim Allah'a tevekkül ederse, O kendisine yeter..." (Talak Suresi, 3)

Bu çok yüce bir müjde ve bir vaattir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bildığınız üzere Mekke'de 13 sene geçirmiştir. Burada ciddi birtakım eziyetler yaşandı, hakaretler edildi ama huzur içinde, itaat içinde, sabır içinde, merhamet içinde kaldı Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Çünkü kalbi tam anlamıyla Allah Azze ve Celle'ye teslimiyet içindeydi.

Bizlere gerçekten doğru bir ümmet olabilmek nefsin terbiyesini de getirir. Bir Müslüman her gün namazını dosdoğru kılarak, haramdan kaçarak, kaçınarak, başkalarına hakkaniyetli davranışarak, kendini ve diğerlerini islah etmek yolunda gayret ederek nefsinı eğitir, terbiye eder. Bununla birlikte gönlünde yavaş yavaş da bir nur yanar. Başkasına acı çekirmek istemeyen bir kalp, kötülık yapmak istemeyen bir nefis, başkasını sever duruma, merhamet eder duruma gelir artık.

Ayrıca hakiki bir mutluluk sağlar bireylere böyle bir ümmetin gerçekten oluşup yesermesi. Yani insanların artık böyle yokluk, para, ev, dünyevi koşturmalardan derdinde olmadığı; gerçekten mutmain olan, insanların birbirini koruduğu, birbirinin hakkını gözettiği, zekatın düzgün bir şekilde verildiği, Allah yoluna infak edilen bir ümmette artık bunlar o ümmetin bireylerinin kalbine bir dert olmaz, istikamet olarak oturmaz. Ümmetin bireyleri kollar olarak Allahu Teala'yı arar ve sadece Allahu Teala'ya yönelir. O zaman gerçekten hakiki bir mutluluk, mutmain olma hali de bireylerin, bu ümmetin bireylerinin kalbine iner.

Ve Birlik ve Kuvvet getirir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur:

"Mümin mümin için, parçaları birbirini destekleyen, tuğlaları birbirine kenetlenmiş bir bina gibidir." (Buhari)

İşleri zor gözüke bile Müslümanlar derhal birbirini destekler, birbirini kuvvetlendirir ve merhamet ve adalet korunur. Bir toplum Müslümanlardan -gerçek anlamda Müslümanlardan- oluşuyorsa o durumda merhameti ister, adaleti ister, barış ister, hakkı ve hukuku gözetir ve ister, başkalarının hakkını kendi hakkı gibi gözetir gibi gösterir. Bunların olmadığı toplumlar da çökmeye yüz tutmuştur.

Bütün olarak tüm bireyleriyle bir topluluk gerçek anlamda ümmet olduğu zaman, her biri kendi yerinde, kendi içinde, kendi mesleğinde, kendi hayatında Peygamberin sıfatlarıyla mübarek ve salih kişiler olarak yaşadığında o toplum ayakta kalır, gelişir ve ilerleme kaydeder. İslam'ın altın çağında bildiginiz üzere kültür, medeniyet ciddi anlamda yükselmiştir, ilim gelişmiştir, sanat gelişmiştir, adaletli toplumlar olmuştur. İnsanlar ümmet bilincinde yaşamış, çalışmış ve amel etmiştir. İňşallah Allahu Teala bizlere nasip eder. Bu şekilde bizim de kalplerimize bunun bilinci iner, kalplerimize bir ışık tutar, kalplerimiz ısınır. Mevlana Hazretlerinin dediği gibi; "*Kalp kuru kalsa söz boştur.*" İňşallah sözlerimiz boş olmaz, kalbimize inerler. "*İlim ancak kalpten gelen amel ile beraber tat verir. Bilen bir kalp bilmeyenlere ışık tutar.*" İňşallah biz kalbimizi Allahu Teala'ya yönelik bir ayna gibi tutmak, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin sunnetine uymak, başkasının hakkını kendi hakkımız gibi gözetmeye ve hakkını vermekte tereddüt etmemek, Müslüman kardeşimizi, insan kardeşimizi sevmek ve İsa aleyhisselamın merhameti ve zühdü ile, İbrahim aleyhisselamın imanı ve teslimiyetiyle, Musa aleyhisselamın heybetiyle ve Efendimiz Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellemnin ahlaki ve takvası ile yaşamak düsturu üzerine olalım inşallah. Bu, ümmet olmak, insanın Müslüman'ı olmak, kalbe dokunan, kalpten yükselen, kalbi değiştiren bir ümmet bilincine sahip olmak demektir.

Yine Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin şu hadis-i şerifini de söyleyelim:

"Müminler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücutun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar." (Buhari, Muslim)

Allahu Teala inşallah bizleri tek bir vücut, tek bir kalp, tek bir ümmet eylesin. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemnin izinden ayırmasın.

İsa aleyhisselam da duasının kabulü neticesinde göklere yükseltildi. Onun ruhaniyeti, öğretisi ve ahir zamanda nüzülüne dair inancımız da bizimle birlikte. İňşallah Deccal'i, onun yalanlarının, maddeperestliğin, putperestliğin kesildiğini göreceğiz. İçimizdeki nefsi de terbiye etmemiz, ıslah etmemiz, Allahu Teala'ya döndürmemiz ancak böyle bir nefesle inşallah mümkün olacaktır.

Seyyidimizden:

Allah razı olsun. Rahman ihsan etsin Mert, Allah senden gani gani razı olsun. Bize güzel şeyler anlattın. Bizler İsa aleyhisselamı ihsan ettik [övdük/anladık], Allah ihsan edenlerin en hayırlısıdır. Ve İsa aleyhisselamın hükmünü ahir zaman ümmetine Allahu Teala bahşeyledi. İsa aleyhisselam Allah katında Ruhul Kudüs'tür. Allahu Teala'nın sevdığı peygamberlerden güzel bir peygamberdir. O peygamber Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi aşk seviyesinde sevdi. Ve vefatının son yıllarına kadar, son 3 sene, her gün Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemneden bize öyle bahsetti, öyle bahsetti ki; artık Havariler Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi kendi aralarında yaşıyormuş gibi hareket ettiler ve onu özlemle yaşadılar. Ama aşk öyle bir şeydir ki

ancak sahibine kavuşmakla mutmain olur. O yüzden Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem İsa aleyhisselam için "*O bana kardeşten daha yakındır*" der. Ve gerçekten Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem İsa aleyhisselamı en güzel yad eden, bizi en güzel tanitan ve onu sevmemizi Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem en çok istediği hallerden bir haldir.

Biz Resulullah sallallahu aleyhi ve selleme muhakkak salat ve selam getiririz. İsa aleyhisselama ve sair peygamberlere de salat ve selam getiririz. Allah bizi o kadar hayırlı bir ümmet yaptı ki, buna iman etmek lazımdır. Bütün peygamberlerin nefesi üzerimizdedir. Çünkü biz bütün peygamberlere salatı selam getiririz. Kime salat selam getirirseniz bilin ki o kişinin nasibi sizdedir. Biz diyoruz ki; Allahümme salli ala seyyidina Adem, Allahümme salli ala seyyidina Şit, Allahümme salli ala seyyidina Nuh, Allahümme salli ala seyyidina İbrahim, Allahümme salli ala seyyidina İsmail ve İshak, Allahümme salli ala Davud, Allahümme salli ala Süleyman, Allahümme salli ala seyyidina Musa, Allahümme salli ala seyyidina İsa ve Allahümme salli ala seyyidina Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem.

İnsanlar bu şekilde yaptığı zaman, günümüzde bu tarz insanlar yoktur, siz bu bakımdan şanslısınız. Gerçekten bir şey öğreniyorsunuz. Diğer peygamberlerle de yaşadığınız zaman artık mükemmeliyette doğru bir adım atmış olursunuz. İnsan kamil-i mükemmel olması için nefese ihtiyacı vardır. En güzel nefes peygamberlerin nefesidir. Allahu Teala bize diyor ki: "*Sakin peygamberler arasında bir ayırım yapmayınız.*" Çünkü onları sevmek sizin üzerinizdir. Elhamdülillah biz onları gerçekten Allahu Teala'nın hakkı ve hatırları için seviyoruz. Allahu Teala'nın rızasına erişmek, Allahu Teala'nın merhametine ermek için biz onları seviyoruz. Allah kendi katında sevgimizi kabul etsin ve Allah kendisi şahit olsun sevgimize.

Kim peygamberleri severse bilsin ki peygamberlerin ona dünyada ve ahirette nasibi vardır. Biz Allahu Teala'nın hakkı ve rızası için peygamberlerin kendi zamanından ve ahiretteki hallerinden nasiplenmeyi murad ediyoruz ki Allah Azze ve Celle'ye hakkıyla kul olalım, hakkıyla ibadet edelim, hakkıyla dua edelim, hakkıyla lütuf ve ihsanının hakkını tam verelim diye onlardan bir istimdad istiyoruz. Peygamberler Allahu Teala'nın seçkin ve güzide kullarıdır. Çünkü Allahu Teala'yı en çok seven ve Allahu Teala'dan en çok korkan ancak peygamberlerdir.

İsa aleyhisselamı size anlatmamızdaki en büyük sebep; ahir zamanın en büyük ilacı Allahu Teala Peygamber Muhammed sallallahu aleyhi ve sellemin diliyle onu bize nasip etmiştir. İsa aleyhisselamın zamanında yaşanan bütün mucizeler ahir zamanda aşikar olacaktır. İnsanları diriltme hadisesi, eşyadan eşyaya hayat verme hadisesi, körün görme hadisesi, saç olmayanın saçının çıkma hadisesi, abras hastalığı olan kişinin şifa bulma hadisesi gibi hadiselerin tamamı hasıl olacaktır. Ama biz müminler eğer Allah nasip eder, doğru bir hal ve doğru bir tarzda yaşarsak biz biizzillah (Allahu Teala'nın izniyle) ihsanına vakif oluruz. Bu ihsana vakif olduğumuz zaman Deccal'in ve alemin bütün fitnesini, Deccal'in ve alemin bütün oyunlarını ancak bu kelama biz mazhar olduğumuz zaman ortaya çıkartabiliriz. Bu kelama mazhar olabilmek için de bu kelamin esas sahibi olan, ilk ağızdan çıkan İsa aleyhisselama teveccüh ya da yönelmek lazımdır Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemin himmetiyle.

Biz de diyoruz ki: "*Ya Resulallah! Sen bize medet eyle, himmet eyle. İsa aleyhisselamin 'Biizzillah' kelamı yani 'Ya Rabbel Alemin senin izninle ve dilemenle oldu' kelamını Allah'im bizim üzerimize mülk eyle ve o mülkü tecelli etmesi için senden biz duaciyız. Peygamber Muhammed sallallahu aleyhi ve sellemden medet istiyoruz ve İsa aleyhisselamın merhametinden bir nebze merhametlenmek istiyoruz.*"

Bizim derdimiz, niyetimiz dünyada ve ahirette Allahu Teala'nın rızasına kavuşmak, Allahu Teala'yı memnun etmek, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi memnun etmektir. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem kendi ümmeti için evlatlarından daha çok düşündüğü, onlar için daha çok üzüldüğü tek insanlar ümmetidir Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem kendi zamanındakiler Sahabeler diyoruz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem kendi zamanındaki Sahabelerine nasıl iltifatı ve lütfu varsa, onlar adına nasıl üzülüyorsa şuna iman edin; sizler için Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem daha çok lütfediyor, daha çok ihsan ediyor ve daha çok üzülüyordur. Biz akıl sahipleri inşallah bu minvalde yaşamaya gayret edeceğiz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi memnun etmeye gayret edeceğiz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize bıraktığı insanlık mirasını, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem nasıl bize bırakmışsa tertemiz, lekesiz; inşallah biz onu tertemiz, lekesiz yaşamaya çalışacağız. Evlatlarımıza, torunlarımıza onu tastamam, lekesiz, tertemiz inşallah teslim edeceğiz. Ama önce biz onu tertemiz yaşayacağız, lekesiz yaşayacağız ve Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemle bunu yaşamaya gayret edeceğiz.

Bir insan "*Ümmet-i Muhammed*" diyorsa bilin, kesinlikle Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi baş tacı edecek. Ondan bir nasibi olacak, ondan bir edebi olacak, ondan bir hayatı olacak, ondan bir nefesi ve lütfu olacaktır. Müminler ancak kardeşirler. Müminler ancak kardeşirler. Kim "Ben müminim" diyorsa, müminlik vasfini yerine getiriyorsa salih amel işleyecek. Birbirine iyiliği tavsiye edecek. Sabredecekler beraber. Allahu Teala'nın ihsanına birbiriyle el ele tutuşarak yarışmayı beraber kazanacaklar. Allahu Teala'ya tam amel edecekler, salih amel edecekler. İhsana erişebilmek için Allahu Teala'nın onları gördüğünə kesinlikle iman edecekler. Hayali olacaklar. Günaha düştükleri an Allahu Teala'ya tövbe edip günah işledikleri yerde iyilik yapacaklar.

Müminler ancak birbirinin kardeşidir. Onlar birbirlerini tutarlar, birbirlerine şahitlik ederler. Birbirlerine Allah yolunda yürümek için ve dünya işlerini halletmek için birbirlerine yardımcı olurlar, eziyet etmezler. Müminler ancak bir vücut gibidirler. Kafir karşısında sarsılmaz bir kale gibidirler ama kendi aralarında o kadar merhametlidirler ki ancak melekler onlara gipta ederler. Ey Peygamberden nefes alan insanlar! Siz de öyle olmak için gayret edin, nefsinizle yüzleşin, nefsinizin üzerine basın. Allah ve Resulünün hakkını her halkın üstünde tutun ve birbirinizi sadece Allah ve Resulünü sevme hakkı için sevin. Birbirinizin hakkına girmeyin, birbirinize büğzetmeyin, aranızda fitne çıkartmayın. O sizin kardeşinizdir; aciz olabilir, zayıf olabilir, bilmiyor olabilir. Anlayışlı olun, fedakar olun. Birbirinize sahip olursanız alemi ayağa kaldırırsınız. Birbirinize sahip olmazsanız şeytan aleyhillanenin oyuncagi olursunuz. Sakın oyuncak olmayın. Oyuncağın müddeti azdır, bıkana kadardır oynayanın. Siz Allahu Teala'nın kulu olun, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi nefesi olun. Allah sizlerden razı olsun.